

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010888
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010888.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovaným B. S., nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom mesto M., t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová a M. A., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom mesto M., prechodne bytom M., J. 5, trestne stíhaných pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 16. januára 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného M. A. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/182/2017 zo dňa 4. júla 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného M. A. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/182/2017, zo dňa 4. júla 2018 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný B. S. bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 316/2016 Z.z. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný M. A. bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 21. 09. 2017 v čase okolo 09. 00 hodine na parkovisku na ulici J. Murgaša v Prievidzi, pred vchodom číslo XX, pristúpili k tam zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu značky R. M., červená tmavá metalíza, K.: M. VIN: H a obžalovaný M. A. po pristúpení k predmetnému vozidlu uvidel na jeho zadnom sedadle odložený kufrík s náradím, s čím oboznámil obžalovaného B. S., ktorí sa ho následne na to opýtal, či má rozbiť sklo na vozidle a kufrík odcudziť, na čo mu obžalovaný M. A. odpovedal, že áno, následne na to obžalovaný B. S. vzal do ruky kus kameňa, ktorým rozbil sklo na ľavých zadných dverách tohto vozidla a z jeho zadného sedadla vzal čierny plastový kufrík na náradie nezistenej značky s náradím v hodnote 8,- Eur s obsahom: sada 11 ks vidlicových kľúčov v hodnote 4,- Eur, 1 ks kombinačné kliešte v hodnote 3,60,- Eur, 1 ks štetec hodnote 1,- Eur, 2 ks fixky v hodnote 2,- Eur, 2 ks šrobovák v hodnote 4,- Eur, sada 3 ks závitníkov v hodnote 6,- Eur, 1 ks puzdro na mobilný telefón s detským motívom v hodnote 5,- Eur, 3 ks račňa v hodnote 25,- Eur, sada 18 ks nadstavcov na račňu v hodnote 30,- Eur, 1 ks olej WD40 v hodnote 5,- Eur, s ktorým odišli preč smerom ku kinu Baník, počas toho kufrík otvorili a pozerali čo je v ňom, kde ich asi po 200 metroch zastavila a zadržala hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru v Prievidzi, čím spôsobili poškodenie O. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., na ulici J. B. XX, škodu poškodením vozidla vo výške 70,- Eur a škodu na odcudzených veciach vo výške 93,60,- Eur, pričom obžalovaný B. S. sa takého konania dopustil aj napriek tomu, že bol dňa 23. 10. 2016 Obvodným oddelením Policajného zboru v Prievidzi postihnutý v blokovom konaní za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. a bola mu zaň blokom na pokutu nezaplatenú na mieste (evid. Č. bloku XXXXXXXX), uložená pokuta 30,- Eur, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 10. 2016, a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0 T 1/2017 zo dňa 05. 01. 2017, právoplatným dňa 18. 01. 2017, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2,

písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov.

Za to boli odsúdení:

- obžalovaný B. S. podľa § 212 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo týmto rozsudkom obžalovanému B. S. uložené aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

- obžalovaný M. A. podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého sa mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienené odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovaným B. S. a M. A. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej O. Q. škodu vo výške 70 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného B. S., smerujúce proti výrokom o uloženom treste a obžalovaný M. A. podal odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, smerujúce proti všetkým výrok vo vzťahu k jeho osobe.

Prokurátor v úvode písomných dôvodov odvolania namietal uloženie neprimerane mierneho trestu odňatia slobody obžalovanému B. S.. Prokurátor poukázal na to, že tento obžalovaný bol od roku 2010 doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre trestné činy krádeže. Obžalovanému boli ukladané postupne prísnejšie tresty, od trestu povinnej práce cez podmienené tresty odňatia slobody až po nepodmienečné tresty odňatia slobody pri posledných dvoch odsúdeniach v roku 2017. Uložené miernejšie tresty, okrem odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/133/12, však nemali žiadny prevýchovný účel, a tak trest povinnej práce a podmienený trest odňatia slobody mu boli premenené a musel namiesto nich vykonať nepodmienečné tresty odňatia slobody. Vzhľadom na osobu obžalovaného B. S., jeho trestnú minulosť a jeho sklony k páchaniu rovnakej trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku, je podľa názoru prokurátora uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace v ústave so stredným stupňom stráženia neprimerane mierny. Súd ukladal trest aj za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona, čo v danom prípade pre vyššie uvedené charakteristiky obžalovaného B. S. nebolo dôvodné. Použitie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona v danej veci nie je pre súd obligatórne a je na jeho úvahe, či ho bude aplikovať. Podľa názoru prokurátora pri rozhodovaní by súd mal zohľadniť aj osobu páchatel'a (najmä jeho trestnú minulosť a jeho charakterové znaky) spolu s represívnym a preventívnym vplyvom uloženého trestu na páchatel'a a na spoločnosť. Uvedené skutočnosti, najmä osobu obžalovaného B. S. a spáchanie skutku v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, súd pri určovaní výšky trestu dostatočne nezohľadnil, pretože uložený trest je neprimerane mierny a nesplní tak svoj účel. Obžalovaný B. S. vo svojom veku nie je žiadny „nováčik“ vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti. Z jeho doterajšieho správania sa je v súčasnosti zrejme, že nemá úmysel ani záujem zmeniť sa a správať sa v súlade s právnymi normami. Ani výkon trestu odňatia slobody a ani hrozba trestom odňatia slobody nie sú pre neho dostatočnými zábránami pred páchaním trestnej činnosti. Preto uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace považuje prokurátor za neprimerane mierne. Preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a aby mu podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil v zmysle § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 36 písm. l), 37 písm. m) Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere v prvej polovici trestnej sadzby, pre výkon ktorého trestu bude zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný M. A. podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že spáchanie trestnej činnosti obžalovaný M. A. od začiatku popiera a zo skutku, z ktorého bol obžalovaný, sa necíti byť vinný. V neprospech obžalovaného svedčí len jeden priamy dôkaz, a to výpoveď spoluobžalovaného B. S.. Neusvedčuje ho žiadny vecný dôkaz z miesta skutku ani žiadny iný svedok. Výpoveď B. S. nepovažuje obhajoba za vierohodnú z viacerých dôvodov. B. S. označil za iniciátora trestnej činnosti M. A., avšak tento je podľa znaleckého posudku č. 238/2017

Centra duševného zdravia, s. r. o, osobou, ktorej konanie je vôľovo slabšie, sú prítomné prvky infantility, naivity aj sugestibility. Podľa názoru obhajoby nie je vzhľadom k osobnostným črtám obžalovaného A. namieste predpoklad, že práve on sám by sa rozhodol páchať trestnú činnosť. B. S. tiež tvrdil, že pred skutkom mali spolu s obžalovaným A. užiť drogy. Podľa citovaného znaleckého posudku však M. A. nemal byť v čase skutku intoxikovaný, omamné a psychotropné látky neužíva, práve naopak, úspešne sa podrobuje psychiatrickej liečbe kvôli dlhotrvajúcemu psychickému ochoreniu - paranoidnej schizofrénii. Obžalovaný M. A. nemal ani žiadny motív dopustiť sa prečinu krádeže, pretože je zabezpečený invalidným dôchodkom, ktorý poberá v sume asi 358 €. Býva sám v prenajatom byte, o zabezpečovanie jeho životných potrieb sa stará jeho matka, ktorá je aj jeho zákonnou zástupkyňou. Podľa úradného záznamu o podaní vysvetlenia z 22.9.2017 svedkyňa I. B. videla v blízkosti miesta činu a v čase, kedy malo dôjsť ku skutku, pohybovať sa dve osoby vyššej postavy, pravdepodobne bezdomovcov. Menovaná svedkyňa však samotný skutok zrejme nevidela a okrem toho odmietla vypovedať na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní po vznesení obvinenia. Postavy, ktoré videla, neboli s obžalovaným stotožnené. Z krvnej stopy na mieste činu bola izolovaná DNA, ktorej profil bol zhodný s profilom DNA B. S.. Pôvodcom žiadnej biologickej stopy nebol M. A.. Na základe uvedeného má obhajoba za to, že spáchanie trestnej činnosti nebolo obžalovanému M. A. bez akýchkoľvek pochyb preukázané. Preto obhajoba navrhla, aby odvolací súd v súlade s § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o vine, ako aj naň nadväzujúcich výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodí. Ak by odvolací súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na zrušenie výroku o vine, obhajoba navrhuje, aby zrušil výroky o treste a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v trvaní maximálne 2 mesiace a s kratšou skúšobnou dobou. Ak sa obžalovaný skutočne dopustil trestnej činnosti, bolo to zrejme aj pod vplyvom jeho psychického ochorenia, hoci znalec dospel k záveru, že jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti neboli znížené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa prokurátor krajskej prokuratúry stotožnil s písomne podaným odvolaním podriadeného prokurátora a jeho dôvodmi vo vzťahu k obžalovanému B. S. a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu v písomných dôvodoch odvolania. Odvolanie obžalovaného M. A. navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa obžalovaného B. S. na verejnom zasadnutí uviedla, že považuje rozhodnutie okresného súdu prvého stupňa za správne, zákonné a trest za primeraný. Preto navrhla zamietnuť odvolanie prokurátora ako nedôvodné. Obhajoba obžalovaného M. A. navrhla z dôvodov uvedených v písomných dôvodoch jeho odvolania rozhodnúť v zmysle petitu uvedenom v písomných dôvodoch odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania prokurátora a obžalovaného M. A. nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Vzhľadom na postupnosť výrokov napadnutého rozsudku odvolací súd vec preskúmal v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného A., keďže jeho odvolanie primárne smerovalo voči výroku napadnutého rozsudku o vine tohto obžalovaného.

Ako vyplýva z odvolania obžalovaného A. a jeho dôvodov, obžalovaný namietal správnosť výroku o vine napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe z dôvodu nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov, ktoré dôkazy podľa názoru tohto obžalovaného nepreukazujú jeho vinu.

V súvislosti s odvolaním tohto obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysel jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, že aj obžalovaný A. sa dopustil skutku, uvedeného v obžalobe, pričom pri ustálení viny tohto obžalovaného vychádzal z výpovede obžalovaného S., podporenej ďalšími vykonanými dôkazmi.

Je pravdou, ako tvrdí obhajoba a aj súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, že jediným priamym dôkazom o totožnosti spolupáchateľa obžalovaného S. na krádeži je jedine výpoveď obžalovaného S., proti ktorej stojí výpoveď obžalovaného A.. Okresný súd stál tak pred úlohou ustáliť, z ktorej z týchto výpovedí má vychádzať pri rozhodovaní o vine obžalovaného A., teda ktoré z týchto tvrdení je pravdivé.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., keď na základe aj ostatných vykonaných dôkazov sa priklonil v prospech verzie obžalovaného S.. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že výsledky vykonaného dokazovania, vrátane výpovede obžalovaného A., svedčia o tom, že ako bezprostredne pred činom, tak aj bezprostredne po čine boli obaja obžalovaní spolu. Vykonané dokazovanie svedčí okresnému súdu ustálenému skutkovému záveru, že páchatelia krádeže boli dvaja, krádež trvala krátko, zo žiadneho z vykonaných dôkazov nesvedčí ani náznak, že by sa v okolí, v ktorom sa obžalovaní pohybovali, vyskytovala nejaká tretia neznáma osoba, ktorá by potenciálne mohla byť spolupáchateľom obžalovaného S., ktoré všetky skutočnosti svedčia práve verzii činu, prezentovanej obžalovaným S.. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval záver okresného súdu o spáchaní činu aj obžalovaným A. za podložený vykonanými dôkazmi a vyhodnotenými v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Keďže správne ustálený skutkový stav veci vo vzťahu k obžalovanému A. okresný súd v napadnutom rozsudku aj správne právne posúdil, trest tomuto obžalovanému uložil v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, uložený trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti a správny je aj výrok o náhrade škody, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného M. A. nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, v tomto bola namietaná neprimeraná miernosť uloženého trestu obžalovanému B. S., s odôvodnením jeho kriminálnej minulosti a nedostatočným účinkom predchádzajúcich vykonaných trestných represíí.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti viackrát odsúdený za trestnú činnosť rovnakého charakteru. Z hľadiska pôsobenia na obžalovaného výkonom trestu odňatia slobody, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že pri prvom svojom odsúdení bolo na obžalovaného pôsobené výkonom trestu v dĺžke 4 dni a 6 hodín, ktorý výkon trestu odňatia slobody je z hľadiska jeho výchovného pôsobenia prakticky zanedbateľný. Druhým výkonom trestu u tohto obžalovaného je súčasný výkon trestu v inej trestnej veci, pričom v tejto veci ukladaný trest odňatia slobody je ďalším trestom, ktorý sa spolu s teraz vykonávaným trestom bude vykonávať v podmienkach výkonu trestu ako jediný trest v zmysle § 100 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z v znení neskorších predpisov. Z hľadiska výchovného pôsobenia na obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a na základe uvedeného možno teda podľa názoru odvolacieho súdu skonštatovať, že obžalovaný bude aj na základe trestu uloženého v tejto veci vo výkone trestu odňatia slobody prakticky prvýkrát.

S poukazom na uvedené, na to, že v predmetnej veci je obžalovanému ukladaný ďalší trest podľa § 43 Tr. zák. a s prihliadnutím na mieru, akou obžalovaný S. napomohol pri objasňovaní tejto trestnej činnosti príslušným orgánom, pričom podľa názoru odvolacieho súdu bez tejto jeho účinnej pomoci by zrejme nemohlo dôjsť aj k spravodlivému odsúdeniu jeho spolupáchatela, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v prípade tohto obžalovaného správne aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák. a s vyslaním jasného signálu aj iným páchatelom trestných činov, že (účinná) spolupráca s príslušnými orgánmi, objasňujúcimi trestnú činnosť, má svoj význam, ktorý význam musí byť nepochybne zohľadnený pri rozhodovaní o treste.

Následne odvolací súd nad rámec v podaných odvolaniach vytýkaných väd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov, odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie sú dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora a obžalovaného M. A. nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.